

Pædagogisk metode der arbejdes ud fra i Boatcamp.one.

Vi arbejder ud fra det socialpædagogiske koncept **KRAP**, som indeholder det bedste af det, der virker og bygger på en konstruktivistisk forståelse af mennesket i dets miljø. **KRAP** er forkortelse af **K**ognitiv, **R**essourcefokuseret og **A**nerkendende **P**ædagogik som kendetegnes ved at tage udgangspunkt i den anerkendende tilgang til andre mennesker, ved en systematisk inddragelse af de kognitive teorier og behandlings former, samt ved en udpræget vægt på det positive, det, der virker.

Et gennemgående træk i **KRAP** er, at man ikke tror, at man bedst ved, hvordan andre mennesker tænker, og bedst ved, hvad de er ude på. Vi kan selvfølgelig prøve at gætte os til, hvad andre mon har af intentioner og hvad de tænker, men vi kan ikke vide det. Det betyder, at vi afholder os fra at gå i gang med lange indviklede fortolkninger af, hvordan vores mobbebørn/elever skal forstås. I stedet går vi i dialog med dem, så vi via samtale kan møde barnet og herigennem komme til at forstå det, som barnet/eleven selv forstår. Det er vigtigt for os at få undersøgt den andens virkelighed, snarere end at tro vi selv ved bedre.

Imødekommenhed og åbenhed over for andre menneskers oplevelsesverden er således noget primært. Lyst til forandring opstår i børn, som oplever forståelse og anerkendelse. Men viden om og metoder til at hjælpe barnet med at udvikle sig og skabe forandring er også nødvendig. Det er således ikke nok at anerkende et barn og sige, at vi vil hjælpe, hvis vi ikke også arbejder på at finde veje til forandringen. Vi tager udgangspunkt i det, der virker, og udvikler herfra. Når vi går via det, der virker, bevarer barnet lysten og gejsten til udvikling og forandring. Vi vil ikke starte arbejdet med børnene med alt det dysfunktionelle, alt det der er galt, for ikke at bruge ret meget energi i problemer. Men det betyder ikke, at når vi arbejder fra den anerkendende og ressourcefokuserede tilgang at vi undgår at forholde os til det, der bør forandres, *de uheldige mestringsstrategier*. Vi vejleder, guider og er retningsanvisende i god forståelse med dem, der har behov for at udvikle sig, via det som vi har mulighed for at give dem i Boatcamp.one

Når vi arbejder kognitivt, er vores udgangspunkt, i det enkelte barns konstruktion af virkeligheden. Den enkeltes konstruktion af virkeligheden kan være mere eller mindre præget af barnets grundlæggende tanker om sig selv f.eks. tanker der via intens påvirkning af udefrakommende input via mobning eller anden form for nedgørende handlinger, er medvirkende til at barnets selvværd og tro på sig selv, danner en virkelighed der derved påvirker barnet i negativ retning og dermed ændrer barnet sande virkelighed.

Den enkeltes opfattelse af en situation er naturligvis meningsfuld for ham eller hende selv. Og uanset andres opfattelse oplever vi som udgangspunkt det, vi selv er istand til at tænke og føle. Det betyder, at det altid er det enkelte barns oplevelse af en udfordring eller en opgave, som er udgangspunktet, når vi arbejder kognitivt.

I praksisdelen arbejder vi ud fra 2 kognitive metoder, en af dem er Sokratiske samtale/udspørgen. Sokratiske samtale og spørge teknik, handler om at være nysgerrig og udforskende, nysgerrig nok til på en værdifri måde at skaffe sig et billede af en anden persons tanker og følelser. Når vi taler med

andre personer, danner vi os ofte hurtigt en model af, hvad de er, hvad de mener – ud fra vores egen forståelse af ord og begreber, og uden nødvendigvis at have fået ordentligt afdækket: *hvilken betydning der ligger i det for lige præcis denne person?*

Når vi bruger Sokratiske samtale/udspørgen, er vi åbne, værdifri, fordomsfri, undersøgende og udforskende, vi bliver ved med at udforske indtil vi har sikret os at vores forståelse af barnets måde at se og opleve det, der er fokus på, er helt på plads.

Det andet metodevalg er omstrukturering af tænkningen/alternative tanker. I denne metode beskæftiger vi os med omstrukturering af tænkningen med udvikling af alternative tanker. En alternativ tanke er en tanke som kunne opstå i den givne situation, såfremt barnet var istand til at se virkeligheden klarere, og såfremt barnet er fri af negative grundtanker. Dette gøres ved at stille barnet de rigtig spørgsmål, når man begynder at arbejde med alternative tanker sammen med sit fokusbarn, ville vedkommende måske nok med sit intellekt kunne forstå, at man godt kunne tænke på den ene eller anden måde - men vil alligevel fastholde *at sådan var det altså ikke i denne situation*. Her er det vigtigt, ikke at tro vores opgave er at overbevise. Vores opgave er at få givet næring til, at barnet selv kan begynde at reflektere over situationen og mulige forklaringer af den. Det er i orden, at der ikke kan etableres en alternativ tanke lige med det første. Blot det at få indsigt i, at der kan tænkes forskelligt om konkrete situationer er en stor og indsigtsgivende oplevelse.